

Når man ser på, hvor forsømt et område den her regering har overtaget med en integrationspolitik og i øvrigt også en sundhedspolitik, som sejlede, og som var præget af ressourcemangel og ventelister og sådan noget, så synes jeg simpelt hen, at det er helt ude i hampen at stå og klandre den her regering for, at der er 500 kvoteflygtninge, som ikke har fået lige præcis det tilbud, som fru Lotte Bundsgaard synes de skal have.

Jeg må stå for det synspunkt, der hedder, at regeringen har gjort meget. Fru Lotte Bundsgaard tager selv spørgsmålet frem omkring det at fremme kendskabet til det danske sundhedsvæsen. Det har regeringen afsat målrettede ressourcer til. Vi har udgivet en bog specifikt om det emne på otte sprog.

Jeg siger så ud fra en sundhedspolitisk indfaldsvinkel, at det selvfølgelig klart er at foretrække, hvis vi sikrer os, at folk, der kommer til Danmark, ikke lider af alvorlige smitsomme sygdomme. Det er klart at foretrække. Det skal så holdes op mod alle mulige andre udfordringer på sundhedsområdet, som også koster ressourcer at imødekomme, og der skal jo foretages en prioritering der.

Jeg går gerne ind i en diskussion om det. Men det rejser altså også spørgsmålet om frivillighed, for hvis man sundhedspolitisk forfølger den målsætning, at man skal sikre sig, at folk ikke har smitsomme sygdomme, så kan man diskutere, om det skal være beroende på folks egen vurdering, om en sådan screening skal foretages, men der forlader fru Lotte Bundsgaard jo selv det sundhedspolitiske aspekt.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Fordelen og fornøjelsen ved at være i regering er jo, at man i modsætning til, når man er i opposition, kan gennemføre sin politik. Da ministeren var i opposition støttede hans parti et forslag, der gik næsten på det samme, som det, vi behandler i dag. Man kan sige, at forskellen var, at på det tidspunkt blev det foreslået, at flygtninge/indvandrere skulle tvinges til et sundhedstjek. Det her forslag går på, at det skal være frivilligt at få et sådant sundhedstjek.

På den baggrund kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad årsagen er til, at ministeren altså ikke bruger sin magt, ikke bruger sin indflydelse til at få sit eget forslag gennemført.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg bruger skam både min magt og min indflydelse i det omfang, jeg har nogle af de to dele, til at fremme flest mulige af de tanker, der er mine.

Men jeg ved jo, lige så godt som fru Elsebeth Gerner selv ved det, at i virkelighedens verden skal ideer også finansieres, og det er jo derfor, regeringen i forhold til de faglige anbefalinger, der er kommet fra Sundhedsstyrelsen, har valgt at følge en lang række af dem, nemlig de mange, som vi synes har en rigtig balance mellem økonomi og effekt.

Det er sådan, det forholder sig, og jeg er altså ikke i en situation, hvor jeg har det privilegium at ophøje en hvilken som helst idé og sige, at den tager vi bare uanset den økonomiske omkostning. Det jo derfor, jeg faktisk også forsøger at være meget positiv her ved at sige, at regeringen i forhold til de anbefalinger, der kom fra Sundhedsstyrelsen, har fulgt rigtig mange af dem.

Jeg er helt på det rene med, at der er områder tilbage, hvor man med fordel kan diskutere, om man ikke også skulle udvide tilbuddet. Jeg erklærer mig sådan set også åben over for at tage sådan en diskussion og synes derfor også, det er lidt overraskende, at jeg så sådan skal skydes ned.

Vi forsøger sådan set dag for dag at gøre det danske sundhedsvæsen, som vi overtog i en miserabel tilstand, bedre.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Undskyld, men jeg synes altså ikke, at det her er at ophøje en hvilken som helst idé til politik. Det her er sådan set ministerens egen idé fra dengang, ministeren var i opposition. Da må ministeren jo netop have tænkt på som ansvarlig opposition, hvordan man finansierer det.

Jeg har al mulig respekt for problemstillingerne om finanser og om, hvordan man finansierer ting. Men jeg har faktisk overhovedet ikke tænkt på, at det kunne være et problem at finde penge, fordi jeg havde den klare opfattelse, at regeringen, mens den var i opposition, havde tænkt på, hvordan man fandt pengene. Så måske kunne man genoplive de finansieringskilder, man på daværende tidspunkt havde tænkt på.